

ליל שבת קודש פרשת האזינו שבת שובה ה'תשס"ד

בליל שבת קודש בסעודה ראשונה דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ס"ח המדבר משמירה ממדת הכעס, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר (מוהרא"ש נ"י חזר בקיצור על נקודה אחת שבתורה זו של רביז"ל), כל הנפשות תאיבים ומתאווים לממון וכו', ודע שראוי שכל ישראל יהיו להם ממון, אך יש מדה אחת שמפסדת ומאבדת מהם הממון והיא מדה רעה מגונה שקשה מאד להנצל ממנה וכו' והיא מדת הכעס וכו', עיין שם כל זה בדברי רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה הנסיון של מדת הכעס הוא הנסיון הכי גדול שמנסים את האדם במדותיו, והוא דבר קשה מאד להנצל ממנה, כי הכעס מתגברת על האדם מאד בכל פעם, ומצינו שאפילו גדולים נכשלו בדקות במדת הכעס, ועל ידי זה הפסידו מה שהפסידו, וזה יהיה עבודת המשיח, להכניס בעולם מדת אריכות אפים, וכמו שכתוב אצל משיח (ישעיה י"א) והריחו ביראת ה' וגו', שיאריך אדם אפו על כל דבר ולא יכעיס כלל, כי על ידי שמכניס בעצמו הארת האמונה הקדושה שאין שום מקרה בעולם כלל, ובכל דבר יש השגחת המאציל העליון, על ידי זה יש לו סבלנות עצום לסבול כל מה שעובר עליו בחיים, ואינו בא לידי כעס כלל, ורביז"ל מגלה לנו כאן שעל ידי הכעס מפסידים הממון והעשירות, כי הממון באה מאותו מקום שהנפש באה משם, ועל ידי הכעס טורף נפשו באפו חם ושלום, ומאבד עשירותו, ולכן מחמת זה לבד היה ראוי להזהר ממדת הכעס שלא יאבד ממנו ועשירותו, אבל מדת הכעס מתגברת על האדם כל כך, עד שבשעת כעסו אין הממון חשוב אצלו כלל והוא מוכן להפסיד הכל, והוא בכלל השובר כליו בחמתו שנחשב כעובד עבודה זרה רחמנא ליצילן (שבת ק"ה:), ולכן צריכין לעבוד הרבה לעקור מעצמו מדת הכעס, והוא על ידי שמכניס בעצמו הארת האמונה הקדושה, ויידע שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, ועל ידי זה יהיה לו אריכות אפים גדולה לסבול את הכל, ויהיה לו שפע של ממון ועשירות תמיד, אשרי לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את ענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה כתיב (דברים ל"ב) כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית, ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים, ויש לומר שמרומז בפסוק זו דברי רביז"ל הנ"ל, כי הנה מדת הכעס הוא הכי גרוע, כי מפיל את האדם מכל מדריגותיו ומאבד את נפשו רחמנא ליצלן בבחינת טורף נפשו באפו כנ"ל, ואז האדם נופל לשאול תחתית רחמנא ליצלן, וזהו כי אש קדחה באפי, אם אש הכעס בוערת באפיו של אדם, אזי ותיקד עד שאול תחתית, זה מוקד ושורפת נשמתו עד שמגיע לשאול תחתית רחמנא ליצלן, ותאכל ארץ ויבולה, שנכלה כל האדמה ופירותיה, כי מפסיד הממון והעשירות על ידי הכעס, ותלהט מוסדי הרים, ולפעמים אפילו מוסדי הרים שהם הצדיקים וההרים הגדולים נכשלים בזה, ולכן צריכים לשמור מן הכעס והקפידות מאד, והשם יתברך יזכינו להיות נשמרים מן הכעס והקפידות לגמרי, עדי נוכח להיות דבוקים וקשורים בו יתברך תמיד מעתה ועד עולם אמן ואמן.



בוקר שבת קודש פרשת האזינו שבת שובה ה'תשס"ד

בשבת קודש בבוקר, נתן מוהרא"ש נ"י קידושא רבא לכבוד הנס הגדול שזכה ליכנס בשלום לציון רביז"ל בעיר אומין בראש השנה שעבר עלינו לטובה ולצאת בשלום, ובעת קידושא רבא דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי הפסוק (תהלים קי"א) אודה הוי"ה בכל לבב וגו'.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, דוד המלך אומר בתהלים (מזמור קי"א), אודה הוי"ה בכל לבב בסוד ישרים ועדה, והנה ידוע שפסוק זו נתקנה על שם הארבעה שצריכין להודות, שחכמינו הקדושים לומדים מכאן (ברכות נ"ד): שצריכין לברך ברכת הגומל בין עשרה מישראל, שזה נקרא עדה, ויש להבין מהו ענין אודה הוי"ה בכל "לבב" לשון רבים, ומהו בסוד "ישרים" ואחר כך "ועדה", ויש לומר על פי דברי רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ד') שצריכין לדעת שכל מאורעותיו הם לטובתו, ואזי מברך על הכל הטוב והמטיב, וזאת ההשגה הוא מעין עולם הבא וכו', עיין שם כל זה, והנה

חכמינו הקדושים אומרים (ברכות נ"ד.) על הפסוק (דברים ו') ואהבת את הוי"ה אלקיך בכל לבבך, בשני יצריך, ביצר טוב וביצר הרע, וזהו על פי ההשגה הנ"ל, כי כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, אזי יודע שגם היצר הרע שלו הוא כסא להטוב, והוא מוצא את השם יתברך גם בתוך יצרו הרע, נמצא שהוא אוחז בסוד עולם הבא שאז יברכו על הכל הטוב והמטיב אפילו על מה שנראה לו רע חס ושלום, וזהו אודה ה' בכל לבב, היינו שברכת הגומל שהוא ברכת הודאה הוא בכל לבב היינו גם ביצר הרע, כי מכיר את חסדיו יתברך גם אפילו בתוך הדברים הרעים ויודע ועד שהכל ממנו יתברך לכד רק לטובתו.

וזהו בסוד ישרים ועדה, כי לבא לידי הכרה זו צריכין ישרות הלב, בבחינת (תהלים קי"ט) אודך ביושר לבב וגו', כי עקמימיות שבלב גורם לאדם קושיות וספיקות על הנהגותיו יתברך, והעיקר ליישר את לבו מכל העקמימיות שבה, ואזי בא לידי שמחה ויכול להודות לה" בבחינת (שם צ"ז) ולישרי לב שמחה (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ה'), ולכן דייקא על ידי שמגיע לאדם לסוד "ישרים", היינו לישרות הלב, יכול להודות אליו יתברך בתוך עדה שבישראל ולברך ברכת הגומל כראוי.

והנה חכמינו הקדושים אומרים (גדה ל"א.) אין בעל נס מכיר בניסו, כי מי הוא זה שיכול להכיר היטיב את כל הנסים שהקדוש ברוך הוא עושה עמו בכל עת, אבל ברוך השם זכינו לראות נסים ונפלאות גדולים איך שזכינו להיות על ציון רביז"ל בראש השנה זו, ליכנס בשלום ולצאת בשלום, ויכולים לחבר ספר שלם על כל הדברים שעברו בענין זה, ובוודאי יהיה לבסוף ספר כזה, על אפם וחמתם של כל אלו שרצו לעכב ולמנוע אותנו מלהגיע, ויתקיים בנו מה שאמרה אסתר המלכה לחכמים (עי' מגילה ז.) כתבוננו לדורות, על אפו וחמתו של המן הרשע שבוודאי לא רצה שיהיה כתוב שמצו וחרפתו לדורות, אבל האמת עד לעצמו, ובוודאי ישאר זכר לדורי דורות כל הנסים הגדולים שעשה הקדוש ברוך הוא עמנו, והשם יתברך ימשיך להראות לנו חסדו ולעשות עמנו נסים ונפלאות עדי נזכה לראות בישועתן וגאולתן של ישראל במהרה בימינו אמן ואמן.



סעודה שלישית פרשת האזינו שבת שובה ה'תשס"ד

בסעודה שלישית, סעודת רעווא דרעווין, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' נ"ד המדבר מזכרון בעלמא דאתי, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר, (מוהרא"ש נ"י חזר בקיצור על נקודה אחת שבתורה זו של רביז"ל), כי צריכין לשמור את הזכרון שלא יפול לשכחה וכו' ועיקר הזכרון הוא לזכור תמיד בעלמא דאתי, שלא יהיה בדעתו חס ושלום שאין עולם אלא אחד, ועל ידי מה שמדבק מחשבתו בעלמא דאתי, על ידי זה נעשה יחוד הוי"ה אלקי, שהוא שם מלא, וכמבואר בזוהר (משפטים צ"ח.) ה' אלקי דא שירותא דמהימנותא, סליקו דמחשבתא ועלמא דאתי וכו', עיין שם כל זה בדברי רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה עיקר עבודת האדם לזכור תמיד בעלמא דאתי, שיזכור בכל עניניו ודרכיו שיש עוד עולם, והוא צריך להכין עצמו לעולם הבא, וזהו עיקר הייחוד של הוי"ה אלהי"ם, כי הוי"ה היא התגלות אלקותו יתברך במדריגה עליונה, בבחינת היה הוה ויהיה, והוא ענין התגלות עולם הבא, ששם מתגלה אלקותו יתברך בפרהסיא לעין כל, מה שאין כן שם אלהי"ם שהוא בנימטריא הטב"ע, הוא ענין הנהגת עולם הזה, שהכל מוסתר ומכוסה, ורואים רק טבע מקרה ומזל, ומתוך כל זה העיקר לזכור תמיד שהקדוש ברוך הוא גנוז בכל פרט ופרט, וזהו זכרון בעלמא דאתי, שהוא שירותא דמהימנותא, היינו התחלת האמונה, כי זהו סוד האמונה, להאמין שהקדוש ברוך הוא נמצא בכל פרט ופרט ואין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, ואזי נעשה ייחוד שלם בין הוי"ה אלקי"ם, וזוכים להרגיש אמתת מציאותו יתברך באמת, והנה רוב בני אדם אין שמים על לבם איך ימי חיינו כצל עובר, והנה יום והנה לילה והשנים עוברים כהרף עין, וצריכין לחזור לעולם הבא, ומה יש בידינו, אבל כשאדם משים תמיד זכרונו בעלמא דאתי, וזוכר היטיב שכאן הוא רק דירה עראי, והעיקר להכין עצמו על ביתו הנצחי, אזי תמיד יחטוף הרבה טוב אמיתי ונצחי, ויהיה לו לקרן נורא ונפלא בזה ובכא לנצח, אשרי לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את ענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה כתיב (דברים ל"ב) לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם, ויש לומר שמרומז כאן דברי רביז"ל הנ"ל, "לו חכמו ישכילו זאת", אילו יש לאדם חכמה האמיתית, אזי

הוא ישכיל "זאת" שהוא האמונה הקדושה כידוע, וכמובא הרבה בתיקוני זוהר ש"זאת" מרמז על האמונה הקדושה, בבחינת ואמונה כל זאת וכו', ומהו עיקר החכמה והשכל? "יבינו לאחריתם" שיתבוננו על תכליתם ואחריתם שהוא עלמא דאתי, ויהיה חקוק היטיב בזכרונם איך שיש עולם הבא וצריכין להכין היטיב על זה, ולכן אשרי מי שמשים לבו על החכמה האמיתית הזאת ומזכיר עצמו תמיד בעלמא דאתי.

וחזר מוהרא"ש נ"י וקושר את ענין הנ"ל לענינא דיומא ענינא של ערב יום הכיפורים ויום הכיפורים הקדוש הבאה עלינו לטובה, כי הנה יום הכיפורים הוא ענין השגת עולם הבא שאין בו לא אכילה ולא שתיה וכו', וכל ישראל מתעלים בבחינת מלאכים, ושם בעולם הבא הכל למעלה מן המקום והזמן, ולכן אומר רביז"ל (ספר המדות אות תשובה חלק ב' סי' א') שיום שעושה אדם בו תשובה הוא למעלה מן הזמן ולכן יום הכיפורים למעלה מן הזמן, עיין שם, כי יום הכיפורים הוא בחינת השגת עולם הבא, והוא יום אחד ומיוחד בשנה שכולל את כל ימי השנה, ויכולים לתקן בה כל ימי השנה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ג' סי' ח') ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד, זה יום הכיפורים, וכן אמרו (תנא דבי אליהו פרק א') על הפסוק ימים יוצרו ולו אחד בהם זה יום הכיפורים לישראל, כי יום זה למעלה מן הזמן לגמרי, ולכן מקדימים עבודת ערב יום הכיפורים שבו מצוה לאכול ולשתות וכו', ואזי העבודה הוא לזכור בעלמא דאתי מתוך הגשמיזות, ולהכין עצמו ליום הגדול והנורא של יום הכיפורים, וממנה יקח דוגמא לכל ימי חייו, לזכור תמיד בעלמא דאתי ולהכין עצמו על ביתו הנצחי לעד ולעולמי עולמים, והשם יתברך יזכינו לקבל על עצמינו קדושת הימים האלו, ונזכה לחתימה טובה בתוך כל נשמות ישראל, ולשנת גאולה וישועה בכלל ובפרט, כן יהי רצון אמין ואמן.

